

Dosarul nr. 3ra-943/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (T. Avasiloaie)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Sisterov împotriva Băncii Naționale a Moldovei cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Alexandru Sisterov și a fost menținută hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La data de 01 noiembrie 2017 Alexandru Sisterov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Naționale a Moldovei cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 septembrie 2017, Comitetul Executiv al Băncii Naționale a Moldovei a adoptat Hotărârea nr. 248, prin care a hotărât:

„ 1) se sancționează deținătorul cotei substanțiale în capitalul social SA „FinComBank” Sisterov Alexandru cu amendă de 34 698 de lei (1% din mărimea cotei de participare în capitalul social al băncii calculate la valoarea nominală la situația din 31 iulie 2017);

2) se prescrie deținătorului cotei substanțiale în capitalul social al SA „FinComBank”, Sisterov Alexandru să prezinte Băncii Naționale, în termen de 30 zile de la data comunicării prezentei hotărâri, a informațiilor și documentelor solicitate în volumul complet conform scrisorilor Băncii Naționale a Moldovei din 23 martie 2017 și 02 noiembrie 2016”.

A susținut reclamantul că la baza emiterii hotărârii contestate a servit, conform celor invocate de către pârât, faptul că reclamantul nu a prezentat la solicitarea Băncii Naționale a Moldovei actele din lista cărora a fost rectificată în anexa solicitată pârâtului din 02 noiembrie 2016, cât și neprezentarea chestionarului pentru achizitorul potențial astfel cum s-a solicitat prin adresarea din 23 martie 2015.

A indicat reclamantul că, potrivit art. 11 alin. (4) al Legii cu privire la Banca Națională a Moldovei nr. 548/1995, actele Băncii Naționale sânt supuse controlului de legalitate în instanțele de contencios administrativ conform procedurii stabilite de Legea contenciosului administrativ și conform cerințelor prezentei legi. Dispozițiile altor legi pot fi aplicate în cazurile privind contestarea actelor Băncii Naționale doar în măsura în care nu contravin normelor stabilite de prezenta lege.

La fel, indică că art.11 alin. (5¹) al Legii nr. 548/1995 prevede că, actele Băncii Naționale pot fi contestate la Comitetul executiv al Băncii Naționale prin depunerea unei cereri prealabile în termen de 30 de zile de la data comunicării actului. Termenul de 30 de zile nu se extinde asupra actelor cu caracter normativ.

A menționat că, prin cererea prealabilă din 28 septembrie 2017, înregistrată în cancelaria Băncii Naționale a Moldovei la 29 septembrie 2017, a solicitat anularea (revocarea) actului administrativ contestat, fiind invocate motive de fapt și de drept întru susținerea cerințelor, iar prin hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 281 din 25 octombrie 2017, cererea prealabilă formulată a fost respinsă.

Prin cererea de chemare în judecată reclamantul a solicitat anularea Hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 248 din 21 septembrie 2017, ca fiind emisă contrar prevederilor legii și încălcarea procedurii stabilite, de asemenea, indică că este de remarcat modul și termenii în care a fost emisă respectiva hotărâre, exact la momentul examinării unei plângeri penale împotriva acțiunilor unor persoane cu funcții de conducere din cadrul SA „FinComBank”, privind preluarea ilegală a unui pachet de acțiuni a instituției financiare.

A mai menționat că, din hotărârea Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei, reține că: „în vederea urmăririi respectării cerințelor privind calitatea acționariatului, prin scrisorile din 23.03.2015, 27.04.2015, 07.07.2015, 24.07.2015, 02.11.2016 și 16.02.2017, Banca Națională a Moldovei a solicitat în repetate rânduri de la Alexandru Sisterov, în calitate de acționar, deținător al cotei substanțiale în capitalul social al SA „FinComBank”, prezentarea informațiilor și documentelor aferente activității acestuia necesare evaluării și monitorizării calității acționarilor băncii, precum și a atenționat asupra dreptului Băncii Naționale a Moldovei de a aplica sancțiuni și alte măsuri conform legii. Sisterov Alexandru, nu a prezentat Băncii Naționale informațiile și documentele solicitate în modul și volumul stabilit, fapt ce constituie încălcare a cerințelor art. 15⁵ alin. (3) din Legea instituțiilor financiare și ale pct. 62 din Regulamentul cu privire la deținerea cotelor de participare în capitalul social al băncii.”

A susținut reclamantul că, prin scrisorile din 23.03.2015, 27.04.2015, 11.06.2015 și 24.07.2015, Banca Națională a Moldovei a solicitat de la Sisterov Alexandru prezentarea în adresa Băncii Naționale a Moldovei, a informației referitor la acționar, prin

completarea și expedierea chestionarului privind persoana care urmează să dobândească, prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială.

Prin răspunsul din 23 martie 2015 și din 27.05.2015, Alexandru Sisterov a solicitat Băncii Naționale a Moldovei, în conformitate cu prevederile art.15⁵ al Legii instituțiilor financiare nr. 550/1995, expedierea în adresa sa a modelului chestionarului privind completarea informației necesare efectuării evaluării prudențiale, în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale Băncii Naționale, cât și copia actului respectiv sau de a da detalii privind numărul și data acestui act cât și ediția oficială în care a fost publicat.

A susținut reclamantul, că având în vedere că solicitarea respectivă a fost lăsată fără răspuns, Banca Națională a Moldovei nu a furnizat petiționarului modelul chestionarului privind completarea informației necesare efectuării evaluării prudențiale, în modul și în condițiile prevăzute de actele normative ale Băncii Naționale și nici nu a făcut trimitere la acest act, ținând cont de faptul că Sisterov Alexandru nu a intenționat să dobândească sau să își majoreze, prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă în SA „Banca de Finanțe și Comerț” sau în orice bancă, Banca Națională a Moldovei a renunțat de a solicita prezentarea, respectiv, chestionarului privind persoana care urmează să dobândească, prin orice modalitate direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială.

Ulterior, prin scrisorile din 02 noiembrie 2016 și 16.02.2017, Banca Națională a solicitat de la Alexandru Sisterov prezentarea în adresa Băncii Naționale a Moldovei, a informației/documentelor conform Anexei la solicitarea din 02 noiembrie 2016 întru argumentarea solicitării de furnizarea actelor a invocat prevederile art. art. 15³ și 15⁵ al Legii instituțiilor financiare nr. 550/1995.

A mai indicat reclamantul, precum că Banca nu are adoptat un act normativ care ar reglementa modul în care un deținător direct sau indirect de cota în capitalul social al unei bănci prezintă Băncii Naționale, la cererea acesteia, informația aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară efectuării evaluării prudențiale și care ar stabili ce informație în ce volum și de ce tip se prezintă.

A susținut reclamantul că, solicitarea Băncii Naționale a Moldovei din 02 noiembrie 2016 în care sunt specificate în anexa informația/documentele care urmează a fi prezentată de către reclamant este emisă în lipsa unui cadru normativ care ar permite Băncii Naționale a Moldovei de a solicita astfel de acte.

Ce ține de prevederile art. 155 alin. (6) al Legii nr. 550/1995, menționează că, norma respectivă stabilește dreptul Băncii Naționale de monitorizare în mod permanent a cerințelor prevăzute la art. 15³ al Legii nr. 550/1995, or, art. 15³ stabilește procedura prin care Banca Națională a Moldovei, asigura respectarea legii în cazul în care se dorește achiziționarea unui pachet de acțiuni, ceea ce nu este cazul reclamantului.

Cu referire la Regulamentul cu privire la deținerea cotelor de participare în capitalul social al băncii, aprobat prin Hotărârea Băncii Naționale a Republicii Moldova nr. 127 din 27 iunie 2013, a indicat că, pct. 1 al Regulamentului respectiv stabilește

exigențele privind dobândirea și înstrăinarea cotelor substanțiale în capitalul băncii, procedurile de evaluare prudentială a achizitorilor potențiali și monitorizare continuă a calității acționarilor băncii, precum și informațiile și argumentele ce urmează a fi remise Băncii Naționale a Moldovei în aceste scopuri.

A mai indicat reclamantul, că art. 3 al Legii instituțiilor financiare nr. 550/1995, dă o definiție a noțiunii de achizitor potențial, și anume persoana care urmează să dobândească, prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială, astfel încât proporția drepturilor sale de vot sau a cotei în capitalul social să atingă ori să depășească nivelul de 5%, 10%, 20%, 33% sau 50% ori astfel încât banca să devină o sucursală a sa.

Astfel, susține că, prevederile Regulamentului cu privire la deținerea cotelor de participare în capitalul social al băncii nu reglementează, astfel cum stabilește în mod imperativ prevederile art. 155 al Legii nr. 550/1995, prezentarea la cererea Băncii Naționale a informației aferente activității acționarului indiferent de cota deținută, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, etc.

A considerat reclamantul că, acțiunile Băncii Naționale a Moldovei, urmează a se încadra, atât în cadrul intern autohton, cât și a prevederilor internaționale care au fost ratificate și puse în aplicare de către Republica Moldova, care stabilesc modul de prezentare la cererea Băncii Naționale a informației aferente activității acționarului indiferent de cota deținută, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, etc. așa cum stabilesc prevederile art. 15⁵ al Legii nr. 550/1995. Din care motiv prezentarea informației aferente activității acționarului indiferent de cota deținută, urmează a fi prezentată conform regulamentul aprobat de către Banca Națională elaborat și aprobat în acest scop, care lipsește la moment, iar solicitarea completării unui chestionar care se referă la persoana care urmează să dobândească, prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială, sau solicitarea informației în mod arbitrar de către Banca Națională este inadmisibilă și contravine prevederilor legale.

A susținut reclamantul, că în scopul executării solicitării Băncii Naționale a Moldovei, chiar și în cazul în care o consideră ca fiind arbitrară și abuzivă, la data de 28 aprilie 2017 a prezentat toate actele/informația de care dispune și care a fost solicitată de către Banca Națională a Moldovei conform Anexei, ceea ce se confirmă prin ștampila de intrare a Băncii Naționale a Moldovei din 28 aprilie 2017 aplicată pe fiecare filă a Anexei, ștampila ce a fost aplicată de reprezentanții Băncii Naționale a Moldovei la data prezentării de către Sisterov Alexandru a actelor solicitate, iar faptul dacă au ajuns actele sau nu, la persoana care procesează informația, nu îi poate fi imputată reclamantului.

A mai susținut reclamantul că, în actul administrativ contestat se specifică că Sisterov Alexandru nu a prezentat altă informație, însă fără a specifica care anume informație/acte era necesar de a prezenta și/sau nu au fost prezentate, potrivit cărui act legislativ sau normativ e prevăzută necesitatea prezentării altei informații. Or, în astfel de situație indiferent de numărul și forma actelor prezentate, Banca Națională a Moldovei în orice caz poate considera că nu au fost prezentate toate actele și a sancționa la nesfârșit acționarii și a insista de a prezenta alte acte.

A indicat reclamantul cu referire la modul și termenii în care a fost emisă respectiva hotărâre, precum că a fost emisă exact la momentul examinării unei plîngerii penale împotriva acțiunilor unor persoane cu funcții de conducere din cadrul SA „FinComBank”, a menționat că această concluzii rezultă din următoarele. La data de 26 mai 2017, a avut loc adunarea generală a acționarilor SA „Băncii de Finanțe și Comerț”, în ordinea de zi a adunării generale a acționarilor a fost inclusă chestiunea ce tine de acțiunile de tezaur a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA.

Astfel, participanților adunării le-a fost prezentat pentru examinare proiectul hotărârii prin care se propunea a efectua înstrăinarea a 132 600 valori mobiliare nominative de clasa 1 a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA, cu valoarea nominală de 100 de lei pentru o acțiune, achiziționate de către Bancă în acțiuni de tezaur, ceea ce constituie 10,08 % din numărul total al valorilor mobiliare plasate de către bancă către 5 salariați cu cel mai mare stagiul de muncă în Bancă, membri ai organului executiv și șefi ai departamentelor. De fapt, s-a propus cedarea gratuită a acestor acțiuni ce valorează peste 1 000 000 de Euro. La respectiva adunare fiind prezenți și doi angajați ai Băncii Naționale a Moldovei, iar toată ședința adunării generale a acționarilor a fost înregistrată audio de către un acționar.

A menționat reclamantul că, acțiunile de tezaur au fost răscumpărate de către SA „Banca de Finanțe și Comerț” din contul mijloacelor proprii, adică mijloacelor acționarilor, având în vedere că SA „Banca de Finanțe și Comerț” de mai bine de 5 ani nu a dispus achitarea dividendelor.

A susținut reclamantul precum că, urmare a intervenirii prompte a subsemnatului în cadrul adunării generale a acționarilor s-a decis a repartiza numărul total de 250 253 de acțiuni nominative de clasa 1 (întîi) a SA „Băncii de Finanțe și Comerț” cu valoarea nominală- 100 de lei pentru acțiune, achiziționate de către Banca în acțiuni de tezaur, proporțional între toți acționarii Băncii, conform listei acționarilor, întocmită la situația din 10 martie 2017, hotărâre ce a intrat în vigoare la momentul adoptării acesteia la adunarea din 26 mai 2017.

Însă, contrar prevederilor legale, cât și a faptului că asupra chestiunii incluse în ordinea de zi adunarea generală a acționarilor s-a expus, fiind votată și intrată în vigoare hotărârea adunării generale, după examinarea chestiunii a șaptea din ordinea de zi, acționarul Koval Anatolie s-a adresat către adunare cu solicitarea privind votarea repetată a chestiunii „Cu privire la acțiunile de tezaur a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA, întrucât dânsul, și alți acționari, nu au înțeles corect propunerile acționarilor expuse verbal și puse la vot pe chestiunea dată, și au votat greșit.

Având în vedere că solicitarea respectivă contravine prevederilor legale și statutare, din momentul în care adunarea generală s-a expus prin vot asupra acestei chestiuni, această solicitare fiind de fapt modificarea ordinii de zi a adunării generale, hotărârea asupra acestei chestiuni intrând în vigoare deja, subsemnatul cu mai mulți acționari a refuzat aprobarea unor astfel de modificări și de a participa la respectivele ilegalități ce practic constau în preluarea ilegală a activelor băncii.

În rezultatul acestor acțiuni, și anume votarea repetată a chestiunii „Cu privire la acțiunile de tezaur a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA, s-a decis înstrăinarea (donarea) a

132 600 valori mobiliare nominative de clasa 1 a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA, cu valoarea nominală de 100 de lei pentru o acțiune, achiziționate de către Bancă în acțiuni de tezaur, ceea ce constituie 10,08 % din numărul total al valorilor mobiliare plasate de către Bancă către 5 salariați cu cel mai mare stagiul de muncă în Bancă, membri ai organului executiv și șefi ai departamentelor, tranzacție ce a fost autorizată de către Banca Națională a Moldovei. Aceste fapte pot fi confirmate inclusiv și de reprezentanții Băncii Naționale a Moldovei care au asistat la adunarea generală a acționarilor din 26 mai 2017.

A menționat reclamantul că în urma respectivelor acțiuni, ce țin de preluarea ilegală a acțiunilor, un grup de acționari au depus o plângere penală împotriva factorilor de decizie a „Băncii de Finanțe și Comerț” SA, plângere ce se află la moment în gestiunea Procuraturii mun. Chișinău, cât și a fost contestat hotărârea adunării generale a acționarilor din 26 mai 2017 în instanța de judecată, imediat, după contestarea acțiunilor ilegale ce țin de preluarea acțiunilor băncii, reclamantul a recepționat și hotărârea BNM contestată în prezenta speță.

Reiterează că, deși a prezentat actele BNM la data 28 aprilie 2017, hotărârea de sancționare a fost emisă în luna septembrie adică după circa 5 luni de la prezentarea actelor.

A solicitat anularea Hotărârii Comitetului Executiv al Băncii Naționale a Moldovei nr. 248 din 21 septembrie 2017.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Alexandru Sisterov a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la data de 22 octombrie 2018, Sisterov Alexandru a declarat apel împotriva hotărârii din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexandru Sisterov și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea concluziei sale instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 53 alin. (1) din Constituție, art. 1 alin. (2), 3 alin. (1), 16 alin. (1), 17 alin. (1), 25 alin. (1), 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, art. 5 alin. (1) lit. d), 11 alin. (4), (5), (5¹) și (6), 15 alin. (1), 44, 75¹ alin (2), (11) lit.b), 75² alin. (4) din Legea cu privire la Banca Națională a Moldovei nr. 548 din 12 octombrie 1995, art. 3 , 15³, 15⁵ (3), (6), 38 alin. (1) lit. d) din Legea instituțiilor financiare nr. 550-XIII din 21 iulie 1995, pct. 61-62 al Regulamentului cu privire la deținerea cotelor de participare în capitalul social al băncii, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a Moldovei nr. 127 din 27 iunie 2013 și a concluzionat că Alexandru Sisterov a încălcat cerința de prezentare a informației și documentelor solicitate de Banca Națională a Moldovei, ultima prin Hotărârea nr. 246 din 21 septembrie 2017 a dispus aplicarea față de Alexandru Sisterov a sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 34698 de lei, ceea ce constituie 1% din valoarea nominală a cotei de participare în capitalul social al Băncii de Finanțe și Comerț” SA, iar în scop de remediere a prescris acestuia să prezinte informațiile și documentele respective.

Astfel, instanța de apel a conchis asupra temeiniciei și legalității hotărârii primei instanțe.

La data de 04 iunie 2019 Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru, a depus cerere de recurs solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că nu sunt de acord cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, deoarece sunt emise cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

A menționat că Banca la momentul când a expediat scrisorile în adresa recurentului solicitând de la ultimul prezentarea informației referitor la acționar prin completarea și expedierea chestionarului privind persoana care urmează să dobândească prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială, nu avea adoptat un act normativ care ar reglementa modul în care un deținător direct sau indirect de cotă în capitalul social al unei bănci prezintă Băncii Naționale la cererea acesteia, informația aferentă activității sale, inclusiv rapoartele financiare anuale, declarațiile de venituri, precum și altă informație necesară efectuării evaluării prudențial și care ar stabili ce informație în ce volum și de ce tip se prezintă.

Respectiv, a constatat recurentul că solicitarea Băncii Naționale a Moldovei din 02 noiembrie 2016 în care sunt specificate în anexă informația/documentele care urmează a fi prezentate de către recurent este emisă în lipsa unui cadru normativ care ar permite Băncii Naționale a Moldovei de a solicita astfel de acte.

A menționat recurentul că prezentarea informației aferentă activității acționarului indiferent de cota deținută, urmează a fi prezentată conform regulamentului aprobat de către Banca Națională elaborat și aprobat în acest scop, care cu părere de rău lipsea la moment, iar solicitarea completării unui chestionar, care se referă la persoana care urmează să dobândească, prin orice modalitate, direct sau indirect, o cotă substanțială într-o bancă sau să își majoreze cota substanțială sau solicitarea informației în mod arbitrar de către Banca Națională este inadmisibilă și contravine prevederilor legale.

Ulterior, în scopul executării solicitării Băncii Naționale a Moldovei, la data de 28 aprilie 2017 recurentul a prezentat toate actele/informația de care dispune și care a fost solicitată de către Banca Națională a Moldovei conform Anexei, ceea ce se confirmă prin ștampila de intrare a Băncii din 28 aprilie 2017, aplicată pe fiecare filă a anexei la data prezentării de către recurent a actelor solicitate, iar faptul că nu a ajuns sau nu actele la persoana care procesează informația nu îi poate fi imputată recurentului, înscris asupra căruia, atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu s-au prezentat.

La data de 18 iulie 2019 Banca Națională a Moldovei a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău la data de 13 mai 2019 a expediat părților copia deciziei din 09 aprilie 2019, iar la data de 04 iunie 2019 Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru, a depus cerere de recurs. Astfel, cererea de recurs este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul

declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Alexandru Sisterov, reprezentat de avocatul Mihail Silivestru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru